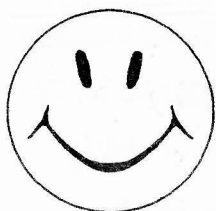

Jaarverslag van de Stichting Jongenskoor Cantasona over het jaar 1991-1992

Bij een klein jongenskoor past natuurlijk een kort jaarverslag. Het jongenskoor Cantasona bestaat op dit moment uit veertien jongens, Onderzoek in de archieven leert ons, dat het een absoluut minimum is.

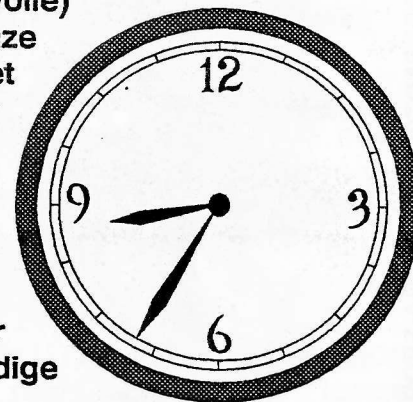
Dat kwantiteit iets wezenlijk anders is dan kwaliteit, bewijzen de recente prestaties van Cantasona. Hoe lang is het geleden dat het jongenskoor over meer dan één (echte) solist beschikte? Hoe lang is het geleden dat

de jongens jongenskoormotetten op het repertoire hadden? Hoe lang is het geleden dat de jongens het Credo zongen (al is het maar één zinnetje. Dirigent Wil Barten heeft blijkbaar een gevoelige snaar geraakt bij een groepje kinderen die drie jaar geleden nog vonden dat ze "voor de lol" bij het koor waren en die repetities en uitvoeringen beschouwden als een lastige bijkomstigheid van het koorlidmaatschap.

Dat er werkelijk een vonk is overgeslagen blijkt uit de grote opkomst op repetities en uitvoeringen en het toeloze enthousiasme dat de jongens aan de dag leggen tijdens het muciseren. De lage gemiddelde leeftijd geeft veel hoop voor de toekomst, evenals de groep van dertien jongens, die na een intensieve wervingsactie van dirigent en bestuursleden bij alle Boxtelse basisscholen, tot de opleidingsklas zijn toegetreden.

Het jongenskoor repeteert tegenwoordig tweemaal per week, op woensdag en donderdag. De opleidingsklas begint om half zeven, de "grote jongens" woensdags om zeven uur en donderdagavond steeds om tien over zeven. Donderdagavond repeteren de grote jongens tevens "door" met de heren, zodat ze pas na een uur en twintig minuten zingen naar huis kunnen. Voorwaar een prestatie voor deze kleine mannen.

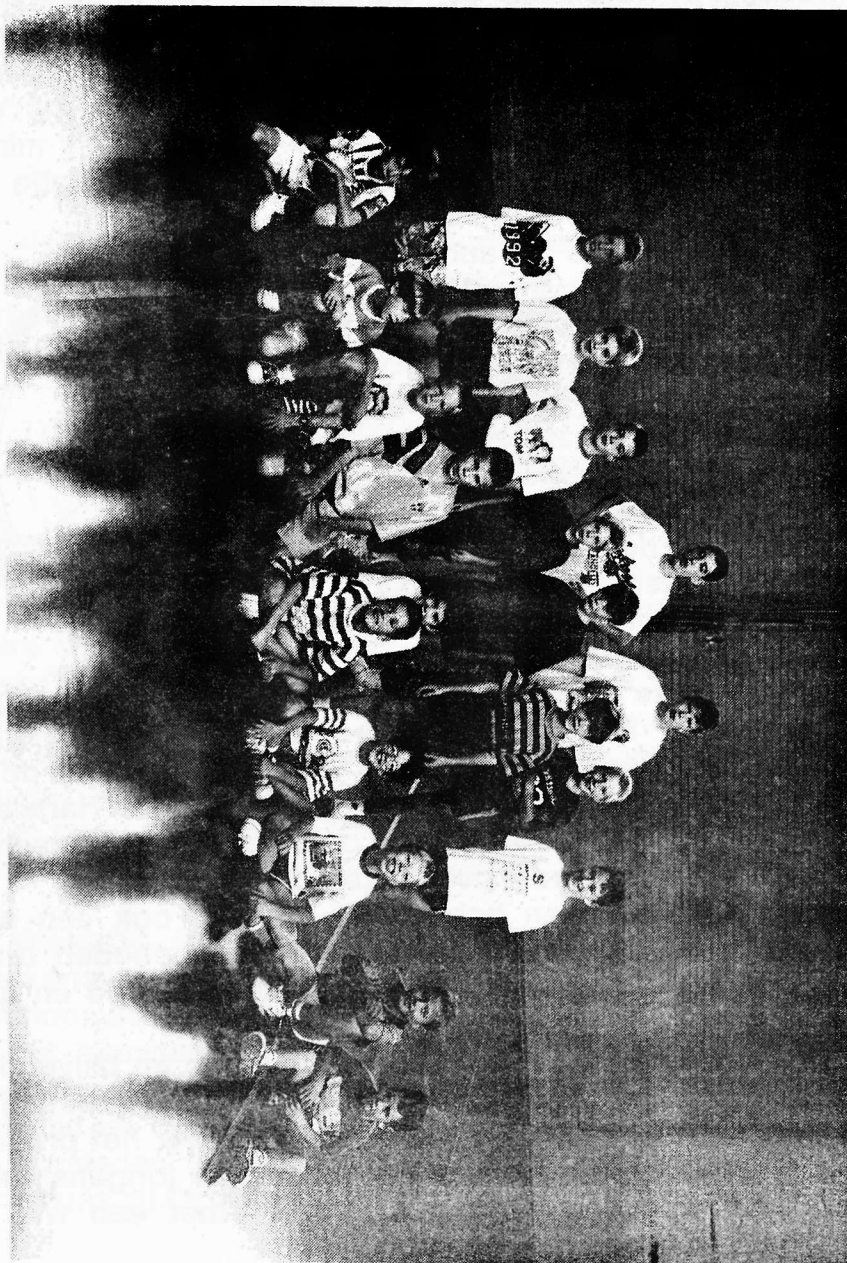
Na een verdiende (en succesvolle) opbouwfase programmeert onze dirigent zoveel als mogelijk het jongenskoor nu twee keer per maand in de hoogmis. Met de ouders is eerder afgesproken dat dat een gemiddeld maximum is. Het is alleen jammer dat de werkafspraken tussen dirigent en kerkbestuur in de weg staan van een volledige frekwentie op die basis.

De dagelijkse gang van zaken stelde en stelt het jongenskoorbestuur nog steeds voor een aantal problemen. Zo moeten bijvoorbeeld, na een (mislukte) proef om de jongenskoor repetities op donderdagavond in de Hartslag te houden, de jongens sinds kort op donderdag de levensgevaarlijke Baroniestraat oversteken.

Sinds enkele weken hebben de jongens ook een nieuw uniform: voor de minder plechtige gelegenheden dragen de jongens nu "casual wear" in de kleuren rood en groen (eertijds boerenfatsoen).

Dat jongens graag bij het jongenskoor zijn en blijven komt natuurlijk door alle inspanningen voor de ontspanning. We schreven u (in een vorig jaarverslag) al over het pré-historisch weekend: in het voorjaar gingen de jongens wederom een weekend kamperen, ditmaal met een wel hele bijzondere groep gasten... hun vaders.

Het vader-zoon weekend was dan ook een bijzondere ervaring, niet in de laatste plaats dankzij de nette en minder nette moppen van de anders zo keurige papa's en is dus zeker voor herhaling vatbaar.

De nationale titel in het "jongenskoorvoetbaltoernooi" van 1991 schiep dit jaar de verplichting de kampioenschappen in Boxtel te organiseren. Het Essche Heike was vrijdags na

Hemelvaart dan ook het toneel van een spannend voetbaltoernooi, waar meer dan tweehonderd jongens uit Nederland en België aan deelnamen.

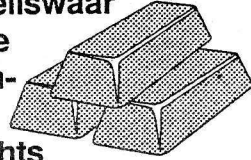
De Belgische gasten uit Roeselare schakelden onze jongens in de halve finale uit en veroverden vervolgens de titel, volgens sommigen niet geheel terecht omdat de voetballers uit Vlaanderen met kop en schouders boven de rest van de deelnemers uitstaken. Loco-Burgemeester Rieki van den Aker reikte, op de haar bekende charmante wijze, de beker uit. Tijdens de Heilige Bloedprocessie presenteerde het jongenskoor zich ook in nieuwe stijl: jongens én "jonge" heren liepen, samen, mee onder het zingen van een bekende Paassong. Voor het "veroveren" van de kostuums echter, moesten een aantal van de heren harde confrontaties aangaan met verstokte klaagzangers.

Het jongenskoorkamp werd eind Juli gehouden in de bossen van (wederom) Bladel. Ondanks (of misschien juist dankzij) de kleine groep werd het een groot succes. Sommige oudere jongens "het kamp is de enige jaren bij ben gemeining van de het bestuur zegt dat bestuurslid blijft zachtjes kan (en moet). Een ander ging "om" nadat zij enige dagen in Bladel had meegedraaid.

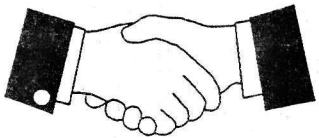
bekenden na afloop: reden dat ik er al die bleven." Naar de meerderheid van genoeg. Een verstokt roepen dat het anders

Niet alles is rozegeur en maneschijn. Vooral de financiële toestand blijft zorgelijk. Het wegvallen van inkomsten uit radio-uitzendingen en optredens treft het jongenskoor (dankzij de hoge exploitatiekosten en de relatief lage contributie) veel harder dan het herenkoor. Weliswaar bood de Grote Clubactie uitkomst, maar de opbrengst ging helaas geheel op aan openstaande schulden. Op dit moment bedraagt het batig saldo dan ook nog slechts honderd gulden. Actie is dan ook dringend gewenst.

Dat is overigens niet de reden, dat wij dit jaar afscheid moesten nemen van onze penningmeester. Jeroen Felix was meer dan tien jaar lang lid van het jongenskoorbestuur en zelfs nadat hij, vanwege drukke werkzaamheden zijn lidmaatschap van het Heilig Hartkoor had opgezegd, bleef hij een van de belangrijkste steunpilaren van het DÉBÉ van de eSJéKa. Zijn verhuizing naar Uden bleek echter een belangrijk obstakel voor zijn bestuurslidmaatschap en dus werd hij op het jongenskoorkamp hartelijk uitgeluid. Nol Paashuis nam, ad interim, zijn functie binnen het bestuur over. Op deze plaats willen wij Jeroen hartelijk danken voor zijn vele jaren van tomeloze inzet.

We zien de toekomst niet somber in. Zeker, voor het financiële probleem moeten binnenkort oplossingen worden gezocht, maar de eerste initiatieven in die richting zijn reeds ontplooid.

De stemming onder de jongens en onder de bestuursleden is opperbest. Ook de samenwerking met de dirigent, de ouders en het herenkoorbestuur verloopt van een leien dakje.

Na jaren van sukkelen kunnen de jongens eindelijk weer écht zingen. We hopen dat we de stijgende lijn kunnen vasthouden. We zijn immers in de eerste plaats een jongenskoor. Maar tegelijkertijd hopen we de jongens van nu nét zo'n plezierige herinneringen aan het jongenskoor mee te geven als wij zelf hebben aan onze jongenskoortijd. Zeker nu het Heilig Hartkoor dit jaar vijftig jaar bestaat... We roepen dan ook iedereen die dat betreft op, om er iets moois van te maken.

Het jongenskoor Cantasona, het herenkoor St. Cecilia, kortom: het Heilig Hartkoor heeft dat wel verdiend!

Namens het bestuur,
de voorzitter

*Heeft u een leuk verhaal, of misschien een aardig artikel in de krant gelezen?
Geef het even door aan de redactie en wij proberen het dan zeker te plaatsen...*